

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Archiwum Archidiecezjalnego w Gnieźnie, sygn. 104, k. 108–108v

Odczyt: Maciej Mikula, *Prawo miejskie magdeburskie (Ius municipale Magdeburgense) w Polsce XIV – pocz. XVI w. Studium o ewolucji i adaptacji prawa*, Kraków 2018, s. 340

Artykuł 77

[77] De bonis, que alicui danda sunt ad servandum in deposito.

·LXXVII· Quicumque alteri bona sua dederit ad servandum, aut in deposito posuerit, si sibi subtracta fuerint, aut spoliatus eis fuerit, aut combusta, vel si mortuum fuerit, si equus vel pecora fuerint, non debet aliquot dampnum pro eo sustinere, si presumpserit iurare, quod absque sua culpa amissum fuerit. Sed quid viro concessum aut [k. 108v] obligatum fuerit, hoc in destructum reddere tenetur, aut solvere secundum suum valorem. Sin autem moritur equus aut pecus infra obligationem absque illius culpa, cui obligatum fuerat, si hoc probaverit, et si iuramentum pro eo prestare presumpserit, quod sine sua culpa decessit, non solvit, sed suam reconpensam amittit, in qua sibi fuerat obligatum.

[hasła: dobra, depozyt, kradzież, pożar, koń, bydło, szkoda, przysięga, wina, zobowiązanie, przysięga, zapłata, wynagrodzenie]